

Sygn. akt V Pa 52/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jacek Wilga

Sędziowie: SSO Krzysztof Głowczyński, SSO Andrzej Marek (spr.)

Protokolant star. sekr. sądowy Ewa Sawiak

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016 r. **w Legnicy**

na rozprawie

sprawy z powództwa G. L.

przeciwko Zespołowi Szkół (...) w L.

o przywrócenie do pracy

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie IV Wydziału Pracy

z dnia 22 lutego 2016 r.

sygn. akt IV P 134/15

I. oddala apelację,

II. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Andrzej Marek SSO Jacek Wilga SSO Krzysztof Głowczyński

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w Lubinie oddalił powództwo G. L. skierowane przeciwko Zespołowi Szkół(...) w L. o przywrócenie do pracy (pkt I) oraz orzekł o kosztach zastępstwa procesowego (pkt II).

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd powziął po ustaleniu, że powódka była zatrudniona u strony pozwanej od 2006 r. na stanowisku pomocy nauczyciela. Od 4 marca 2015 r. powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim uzyskanym od lekarza psychiatry. Dnia 13 maja 2015 r. pracownik kadr pozwanej placówki i jej dyrektor, z uwagi na uzyskane informacje o możliwości wykonywania przez powódkę pracy w czasie zwolnienia chorobowego, przeprowadzili kontrolę na wskazanej w informacji fermie. W związku z tym, że we wskazanym miejscu, w godzinach nocnych zastano powódkę przy pracy polegającej na łapaniu kur oraz wobec tego, że powódka nie tłumaczyła się

i nie przyszła na spotkanie wyjaśniające do dyrektora szkoły, strona pozwana pismem z dnia 28 maja 2015 r., doręczonym dnia 2 czerwca 2015 r., rozwiązała z powódką umowę o pracę bez wypowiedzenia. Jako przyczynę zwolnienia wskazano naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, polegające na wykonywaniu pracy w czasie zwolnienia lekarskiego, co zostało stwierdzone przez osoby kontrolujące dnia 13 maja 2015 r., zaznaczając, że powódka swoim zachowaniem przekreśliła cele zwolnienia lekarskiego w postaci jak najszybszego powrotu do zdrowia.

W świetle dokonanych ustaleń Sąd I instancji uznał, że powództwo o przywrócenie do pracy nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem przyczynę rozwiązania umowy o pracę wskazaną przez pracodawcę uznał za prawdziwą. Dokonując wnikliwej analizy zeznań świadków przesłuchanych w sprawie oraz pozostałych dowodów, Sąd nie dał wiary twierdzeniom powódki, na których opierała swoje odwołanie, iż w dniu kontroli pracodawcy, tj. 13 maja 2015 r., nie świadczyła pracy, a jedynie przebywała na fermie. W tym zakresie Sąd przede wszystkim uznał za wiarygodne przeciwne zeznania właściciela fermy, zatrudniającego powódkę do łapania kur, nadto wziął pod uwagę okoliczności kontroli opisywane przez powódkę, jak i pracowników strony pozwanej, którzy w kontroli tej brali udział. Wynikało z nich, że powódka była zaskoczona wizytą przedstawicieli strony pozwanej, nie tłumaczyła swojej obecności w fermie, nie zaprzeczyła, że pracuje. Sąd uznał działanie powódki w czasie zwolnienia lekarskiego, w kontekście całokształtu ujawnionych okoliczności sprawy, jako umyślne naruszenie obowiązków pracowniczych, zauważając, że strona pozwana z dezaprobatą odnosiła się do świadczenia przez powódkę dodatkowej pracy w czasie jej absencji chorobowej w szkole w trakcie poprzedniego postępowania sądowego z odwołania powódki od wypowiedzenia zmieniającego. Jednocześnie Sąd nie uwzględnił tłumaczeń powódki odnośnie konieczności socjalizacji i przebywania z ludźmi w czasie problemów psychologicznych, podkreślając, że nie uzasadniało to też podejmowania fizycznej pracy zarobkowej w czasie orzeczonej niezdolności do pracy.

Powyższy wyrok zaskarżyła w całości powódka, zarzucając mu naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów, skutkujące błędnymi wnioskami, a nadto brak wszechstronnego rozważania materiału dowodowego zebranego w sprawie, co w szczególności doprowadziło do przyznania waloru dowodowego i wiarygodności wyłącznie zeznaniom świadków strony pozwanej i całkowite pominięcie zeznań dwóch innych świadków w sposób jednoznacznie wskazujących, że powódka nie świadczyła pracy będąc na zwolnieniu lekarskim.

W uzasadnieniu apelacji skarżąca podniosła, że prawidłowa ocena świadków spowodowałaby uznanie, że wskazana jej przyczyna rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia jest nierzeczywista, gdyż nie świadczyła ona pracy w czasie zwolnienia lekarskiego.

Wskazując na powyższe, wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie od strony pozwanej na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów postępowania odwoławczego.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana domagała się jej oddalenia w całości i zasądzenia na jej rzecz od powódki kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane w wyniku prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, które to ustalenia Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne.

Stawiany w apelacji zarzut jest chybiony. W myśl zarzucanego przepisu art. 233 § 1 k.p.c. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Ocena dowodów polega na ich zbadaniu i podjęciu decyzji, czy została wykazana prawdziwość faktów, z których strony wywodzą skutki prawne. Ocena wiarygodności mocy dowodów przeprowadzonych w danej sprawie wyraża istotę sądzenia w części obejmującej ustalenie faktów, ponieważ obejmuje rozstrzygnięcie o przeciwnych twierdzeniach stron na podstawie własnego przekonania sędziego powziętego w wyniku bezpośredniego zetknięcia ze świadkami, stronami, dokumentami i innymi środkami dowodowymi. Powinna ona odpowiadać regułom logicznego rozumowania wyrażającym formalne schematy powiązań między podstawami wniosku i wnioskami oraz uwzględniać zasady doświadczenia życiowego wyznaczające granice dopuszczalnych wniosków i stopień prawdopodobieństwa ich występowania w danej sytuacji. W związku z tym, jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne.

W kontekście powyższych uwag należy stwierdzić, iż wbrew twierdzeniom apelującego w rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o cały zgromadzony materiał dowodowy i nie naruszył dyspozycji art. 233 § 1 k.p.c. Przeprowadzona przez tenże Sąd ocena materiału dowodowego jest w całości logiczna i zgodna z zasadami doświadczenia życiowego, zaś wszelkie podniesione w tym zakresie zarzuty stanowią w istocie jedynie niczym nieuzasadnioną polemikę z prawidłowymi i nieobarczonymi jakimkolwiek błędem ustaleniami Sądu pierwszej instancji.

Należy wskazać, że postępowanie dowodowe było prowadzone na sporna okoliczność świadczenia przez powódkę pracy w czasie zwolnienia lekarskiego, na którym przebywała od 4 marca 2015 r. Skarżąca swoje powództwo opierała bowiem na twierdzeniu, że wskazana przyczyna jest nierzeczywista, utrzymując, że pracy nie świadczyła, zwłaszcza w dniu kontroli pracodawcy, czyli 13 maja 2015 r. Sąd Rejonowy, w tak zakreślonych granicach kwestii spornych, przeprowadził prawidłowe postępowanie, oceniając całokształt ujawnionych w jego wyniku okoliczności wskazanych jako przyczyna rozwiązania z powódką umowy o pracę w trybie natychmiastowym. W szczególności słusznie Sąd ten ustalił, że niewiarygodne w świetle pozostałych dowodów są twierdzenia powódki oraz zeznania świadków, którzy podali, że powódka dnia 13 maja 2015 r. jedynie przebywała w kurniku, nie świadcząc pracy. Zeznania te są sprzeczne z zachowaniem powódki w czasie wizyty przedstawicieli strony pozwanej na fermie, jak i z zeznaniami właściciela tej fermi. Wbrew twierdzeniom apelacji, Sąd Rejonowy poddał wskazywane przez skarżącą dowody z korzystnych dla niej zeznań świadków prawidłowej analizie co do ich wiarygodności. Analiza ta jest wyczerpująca i nie wymaga powtórzeń, zaś apelacja nie dostarcza żadnych argumentów, które podważyłyby jej prawidłowość. Słusznie Sąd I instancji nie uwzględnił też tłumaczeń powódki odnośnie przyczyn przebywania w kurniku fermy w trakcie kontroli dnia 13 maja 2015 r., która wskazywała na konieczność socjalizacji i przebywania z innymi ludźmi. Doświadczenie życiowe wyklucza przyjęcie, że powódka po godzinie 22 w celach jedynie towarzyskich miałaby przebywać właśnie w fermie w miejscu łapania kur, by porozmawiać jedynie z pracownikami wykonującymi w tym czasie swoje obowiązki. Zaprzeczył zresztą takiej możliwości wprost właściciel fermi.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił sporną okoliczność świadczenia pracy przez powódkę przy łapaniu kur w czasie zwolnienia lekarskiego. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy okoliczność tę prawidłowo odniósł do oceny badanej przyczyny rozwiązania z powódką umowy o pracę, prawidłowo zastosował też art. 52 k.p., co zresztą nie było kwestionowane w apelacji. Niewątpliwym jest, że świadczenie pracy fizycznej, czyli podjęcie się z góry narzuconych obowiązków, nadto w porze

nocnej, w niekomfortowych warunkach nie sprzyja powrotowi do stabilizacji zdrowia psychicznego, co generalnie było celem zwolnienia lekarskiego, czego również powódka nie kwestionowała.

Wobec powyższego apelacja skarżącej jako pozbawiona usprawiedliwionych podstaw podlegała oddaleniu w oparciu o treść art. 385 k.p.c. (pkt I sentencji).

O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym (punkt II) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w wysokości zgodnej z § 9 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804).

SSO Andrzej Marek SSO Jacek Wilga SSO Krzysztof Głowczyński